

Komt de
christen *voor*
Gods troon?

Arie van der Stoep

BOEK VAN HOOP

Komen voor Gods troon, verantwoording afleggen, oordeel - moeilijke onderwerpen! En toch... wie zich verdiept in Gods plan voor ons als christenen, komt tot verrassende ontdekkingen. Hij zal bemerken dat de troon van God een plaats van hoop is. Een plek, waar vandaan een overweldigend heerlijke toekomst voor iedere gelovige christen wordt geregisseerd. Een toekomst, zo mooi, dat we ons er nauwelijks een voorstelling van kunnen maken.

Daarom is dit boek een boek van hoop! Om ons er een beeld van te kunnen vormen, waarheen we op weg zijn, is in het tweede hoofdstuk een aantal vragen geformuleerd, die in de loop van dit boek een antwoord vinden vanuit de Bijbel. Het zijn vragen die bij de meesten van ons wel zullen leven. Het prettige daarbij is dat de apostelen er veel onderwijs over gaven aan de eerste christenen. Daardoor weten we heel wat over onze opstanding, ons nieuwe lichaam, onze ontmoeting met Jezus en over wat ons daarna allemaal te wachten staat. Want een christen is een bevoorrecht mens. Hij hoeft niet in onzekerheid te leven over later. Integendeel, Jezus is zijn zekerheid.

Ik wens u veel zegen bij het lezen. Hopelijk beaamt u na afloop de woorden van Psalm 119:105 - 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.' In dat geval heb ik mijn doel met dit boek bereikt. Want het is waar, ...

de Bijbel geeft het antwoord.

Arie van der Stoep.

N.B., Voor **bijbelkringen, huisgroepen** en **individueel gebruik** is er materiaal voor gesprek en overdenking beschikbaar. Zie de laatste pagina.

Hoofdstuk 1

DE TROON VAN GOD

Vrees of vreugde?

De troon van God! Alleen al het uitspreken van die woorden kan heel verschillende gevoelens bij ons oproepen: ontzag, onrust, onzekerheid, stille dreiging, zelfs angst, maar ook hoop, verwachting, ja, zelfs diepe vreugde.

Maar welk beeld wil God, dat wij van zijn troon hebben? Een troon maakt de grootheid en majesteit zichtbaar van degene die erop pleegt te zitten. Hij vertegenwoordigt zijn macht. Het is de plaats waar vanaf een vorst regeert. Wat wil God door zijn woord, de Bijbel, ons over zijn troon laten weten? En vooral, heeft de christen daadwerkelijk met zijn troon te maken? Komt er, bijvoorbeeld aan het eind van zijn leven of later, een moment dat hij ervoor zal verschijnen? Zo niet, waarom zou hij er dan bang voor moeten zijn? Maar zo ja, op welke wijze zal dat dan gebeuren? Komt hij in het oordeel, kan hij misschien zelfs veroordeeld worden? Zijn er redenen voor vrees? Of zijn juist de gevoelens van vreugde op z'n plaats?

Al die vragen kun je niet met een simpel 'ja' of 'nee' afdoen. Ze roepen om een gemotiveerd antwoord. En de Bijbel geeft dat. Laten we onze vragen stap voor stap onder ogen zien.

Een ontzagwekkende openbaring

Is er een troon van God? Nou, en of! De Bijbel spreekt hierover van begin tot eind. En dit doet zij onverbloemd en duidelijk voor iedereen.

In Exodus 17 lezen we hoe Israël bij zijn tocht door de woestijn door de krijgers van het volk Amalek wordt aangevallen. Een hevige strijd ontbrandt, maar ondanks de zwakte en ongeoefendheid van de Israëliische mannen wordt de vijand verslagen. Dat heeft een reden. Tijdens de strijd heeft Mozes urenlang op een heuvel gezeten, met zijn handen, ondersteund door twee helpers, naar omhoog uitgestrekt, naar God toe, als een zichtbaar gebed om de overwinning. En dan komt het: Als die behaald is, bouwt hij een altaar om God te danken en om te erkennen dat Hij het is geweest, die de overwinning heeft gegeven. En dan spreekt hij deze woorden:

Exodus 17:16

De hand op de troon van de HEER! (= Dit altaar herinnert eraan, hoe ik mijn handen omhoog heb uitgestrekt, om ze als een gebed op Gods troon te leggen en tot Hem te smeken om hulp! - AvdS).

De hand op de troon van de HEER! Deze uitspraak laat de realiteit zien van de aanwezigheid van de troon van God, ook al kunnen we die niet zien. Maar hij is zo reëel, dat je door gebed zelfs je handen erop kunt leggen. Dat kun je ook zelf doen! Mozes deed het letterlijk, door zijn handen naar omhoog uit te strekken.

Deze uitspraak onderstreept dat er dingen zijn die we met onze natuurlijke ogen niet kunnen zien, maar die er wel degelijk zijn en zelfs een doorslaggevende rol spelen! Mozes kende deze geestelijke werkelijkheden. Voor onze natuurlijke ogen worden ze alleen zichtbaar, als God ze daarvoor zichtbaar máákt. Ook dat komt in de Bijbel voor. God openbaarde zich op deze wijze aan Jesaja in het begin van zijn optreden als profeet. In zijn boek vertelt hij daarover. Hij zag God zitten op zijn troon:

Jesaja 6:1

In het sterfjaar van koning Uzzia **zag ik de Heer zitten op een hoge en verheven troon** en zijn zomen vulden de tempel.

Een ontzagwekkende openbaring! Dat zou nog meer blijken, als je na dit vers verder zou lezen in Jesaja. In deze openbaring liet God hem zien hoe indrukwekkend zijn troon is en hoe verheven, zelfs ver uitgaand boven de tempel. Die was voor Jesaja's ogen namelijk gevuld, alleen al met de daarin afhankende zomen van Gods kleed. Op die manier liet God hem begrijpen dat de tempel, hoe mooi die ook was, totaal onvoldoende was om de grootheid en majesteit van zijn troon te bevatten.

Voetenbankje

Toen in de eeuwen daarvóór Salomo die tempel bouwde, was ook hij zich van dat feit bewust. Bij de inwijding ervan bad hij:

1 Koningen 8:27

Zou God dan waarlijk op aarde wonen? **Zie, de hemel, zelfs de hemel van de hemelen, kan U niet bevatten**, hoeveel te min dit huis dat ik gebouwd heb.

Hij zei: 'Als de allerhoogste hemel, waar U woont, U al niet kan bevatten, hoe zou deze tempel dat dan kunnen doen?' Zijn woorden impliceren dat voor zijn besef de tempel ook aan Gods troon niet voldoende ruimte kon bieden. Zelfs de aarde doet dat niet. Dat blijkt, als je verder leest in Jesaja's profetieën. Ook die is te klein voor Gods troon. Hij kan hooguit als voetenbankje dienen:

Jesaja 66:1

... **De hemel is mijn troon** en de aarde de voetbank voor mijn voeten, **waar zou dan het huis zijn, dat gij voor Mij zoudt bouwen**, en waar de plaats van mijn rust?

God zegt hier: 'De hemel is mijn troon. Elk huis dat je voor Mij zou willen bouwen, is dus bij voorbaat al veel te klein.' Door de hemel zijn troon te noemen, laat Hij tegelijk zien dat het bij zijn troon niet om een natuurlijke troon gaat, een troon in de zichtbare wereld, die je dus met je lichamelijke ogen kunt zien,

maar om een troon in de onzichtbare, geestelijke wereld. In die wereld troont God.

Daarom is zijn troon niet gebonden aan een bepaalde, zichtbare plaats. Hij is overal te vinden waar God is. Zijn troon is een aanduiding van een geestelijke werkelijkheid. Als we over Gods troon praten, dan hebben we het over Gods aanwezigheid, zijn 'tegenwoordigheid'. En die is oneindig. Daarom is ook de omvang van zijn troon oneindig. Hij is overal aanwezig waar mensen tot Hem bidden (Jesaja 57:15). Want bidden is een geestelijke gebeurtenis, die je in verbinding brengt met God, die geest is, zoals Jezus zei:

Johannes 4:24

God is geest...

Als je door je gebed in verbinding treedt met God, dan kom je dus in aanraking met zijn troon. Deze troon, waarover Jesaja spreekt, is nu de machtige troon waarop Mozes zijn handen legde en waarvandaan hij genade en hulp ontving in de strijd tegen de vijanden van zijn volk.

Zichtbaar voor de mensheid

Zo lezen we in de Bijbel nog vele malen over Gods troon, de plaats waar Hij zetelt, de plaats van zijn tegenwoordigheid. En tenslotte, aan het eind ervan, in het boek Openbaring, zien we hoe in de slotfase van het bestaan van de wereld God **aan heel de mensheid zichtbaar verschijnt**, zittend op zijn troon. Dan komt Hij als degene, voor wie heel de wereld verantwoording zal afleggen en die zal oordelen:

Openbaring 20:11-12

En ik zag **een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was**, ... En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend ...; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.

Tegen de komst van dit moment bestaat groot verzet. Aan de ene kant wil het rijk van de duisternis hiermee niet geconfronteerd worden en tracht die voor de ogen van de mensen deze waarheid te verduisteren. Aan de andere kant zal elk mens van nature het liefst het idee willen ontlopen, dat hij daadwerkelijk eenmaal voor de troon van God zou moeten verschijnen en zich daar zou moeten verantwoorden. Maar God zegt: 'Het komt!'

Maleachi 4:1

Want zie, **de dag komt**, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken - zegt de HEER van de heerscharen - welke hun (= welke aan hen - AvdS) wortel noch tak zal overlaten (= welke zal maken dat er niets over blijft van alles waarop ze gesteund hebben en waarop ze zich hebben laten voorstaan, noch van alles wat ze hebben tot stand gebracht - AvdS).

De confrontatie met die dag zal dus alles verteren wat niet uit God is. Deze tekst spreekt over één kant van de verschijning van de grote dag: hoe het degenen zal vergaan die God hebben afgeschreven, die tegen zijn wil in hun eigen, kwaadwillige weg zijn gegaan. De aankondiging van het komen van God, zittend op zijn troon, laat zien dat Hij als de allerhoogste gezaghebber en rechter rekenschap vraagt en het laatste woord heeft.

Vrezen en beven?

Vooraf voor westerse mensen is het vaak moeilijk te aanvaarden, dat er een God is die deze plaats in het universum heeft. Het is moeilijk voor hen om Hem te erkennen en zich aan Hem te onderwerpen. Paulus herinnert de Korintiërs eraan, dat het nodig is om zich te realiseren dat God verantwoording vraagt van het leven dat ook zij hebben geleefd op aarde. Tegelijk geeft hij aan dat het goed is om

geen oordeel over anderen of over zichzelf te vellen. Dat oordeel kan men gerust aan God overlaten, want voor Hem, als rechtvaardig rechter, blijft niets verborgen. Hij zal het te voorschijn brengen:

1 Korintiërs 4:5

Daarom, velt geen oordeel vóór de tijd, dat de Heer komt, **die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar maken ...** (= al heb je iets nog zo goed verstopt, Hij brengt het te voorschijn, en zelfs wat je alleen maar diep in je hart hebt overdacht, zodat niemand het weet, is bij God bekend en wordt door Hem bekend gemaakt - AvdS).

Maar... wat betekenen deze woorden voor je, als je in Jezus gelooft: **moet je als christen de toekomst met vrees en beven tegemoet zien?** Of heeft de verschijning van de Heer ook andere kanten?

Voor het vinden van het antwoord op die vraag is het handig om eerst enkele belangrijke punten op te halen uit de twee boekjes die aan dit boek vooraf gingen: 'Is er leven na de dood?' en 'Hoe weet je zeker dat je zult opstaan uit de doden?' Want dat helpt ons om sneller tot het antwoord op deze en andere vragen te komen.

Hoofdstuk 3

KOMT DE CHRISTEN IN HET OORDEEL?

Schape zonder vrees

De Heer Jezus wil ons volkomen zekerheid geven over dit onderwerp. Hij is de Goede Herder. En Hij wil dat zijn schape zonder vrees, ja, zelfs met blijdschap, de toekomst tegemoet gaan. Hij zegt hierover in zijn onderricht dan ook heel concrete dingen. Bijvoorbeeld:

Johannes 5:24

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, **heeft eeuwig leven** en **komt niet in het oordeel**, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.

Duidelijker kan het niet! Helder en klaar geeft Jezus hier aan dat degene die gelooft dat God Hem heeft gezonden en die daarom naar zijn woord luistert en gelooft dat zijn woorden Gods woorden zijn, eeuwig leven heeft. Door Jezus en wat Hij zegt, aan te nemen, neemt hij het eeuwige leven in ontvangst. Want Jezus zelf is dat leven:

1 Johannes 5:12a

Wie de Zoon heeft, heeft het leven.

Dat heeft een belangrijk gevolg. Want daardoor zal voortaan niemand meer in staat zijn om hem van God te scheiden. Eeuwig leven houdt namelijk in dat je door Jezus met God verbonden bent. Deze verbinding, deze relatie met God, is voor eeuwig. Jezus zegt over zulke mensen:

Johannes 10:28

Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en **niemand zal ze uit mijn hand roven.**

Zij zijn voor altijd van Jezus zelf en Hij houdt ze veilig in zijn hand. En om elke twijfel weg te nemen en om te laten zien hoe machtig die hand is, legt Hij in de erop volgende verzen (vers 29 en 30) uit dat de Vader en Hij één zijn, dat zijn hand dus tevens de hand van zijn Vader is en dat ook uit de hand van zijn Vader niemand kan worden geroofd. De hand van de Vader, die tevens de hand van Jezus is, is een veilige hand. Dat geeft ons dus een goede reden om altijd dicht bij Jezus te blijven en in elke situatie op Hem te blijven steunen.

Het antwoord dat we zochten

Nu weer terug naar de tekst van Johannes 5:24. Hierin staan twee goddelijke waarheden over degene die gelooft dat God Jezus heeft gezonden, die naar zijn woord luistert en die gelooft dat Jezus' woorden Gods woorden zijn. Die twee waarheden zijn tevens beloften, die hem door Jezus worden gegeven. De eerste hebben we hiervoor al genoemd: **Wie in Hem, in Jezus, gelooft, heeft eeuwig leven.**

En dan komt de tweede waarheid, de tweede belofte. Die zegt: '... zo iemand ... **komt niet in het oordeel.**' Hiermee hebben we het antwoord dat we zochten! En nu blijkt hoe belangrijk de eerstgenoemde waarheid is. Jezus geeft namelijk de reden aan waarom Hij kan zeggen dat zo iemand die in Hem gelooft, niet in het oordeel komt. Hij zegt: 'Want... hij is overgegaan uit de dood in het leven.'

Daarmee zegt Hij dat, als zo iemand geen eeuwig leven zou hebben, hij wel in het oordeel zou komen, maar dat het oordeel niet bestemd is voor degene die eeuwig leven heeft. Het feit dat hij eeuwig leven heeft, is **het bewijs dat hij niet met het oordeel te maken zal krijgen.** Het oordeel kan hem